

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 20.427 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2008 en 14 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. LETEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Perde. Uw vader zou lid geweest zijn de Ba'ath-partij en hij zou daar een vrij hoge functie hebben bekleed. Een tijd voor 2003 zou u gewond zijn geraakt bij een aanslag op de auto waarin u zich bevond. Uw been zou hierbij zijn verbrand Net na de val van het regime zou uw vader ontvoerd zijn geweest. Daarop zou u met uw moeder naar Kirkuk zijn gevlucht en u zou verbleven hebben in het huis van Sheikh Raouf. Omdat u ook daar problemen vreesde met vroegere tegenstanders van uw vader, besloot u uw land te verlaten. U verliet Irak op 15 februari 2005 en kwam in België aan op 6 maart 2005. Daags nadien vroeg u hier asiel aan. Nadat uw aanvraag ontvankelijk werd verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken, werd u op 3 mei 2006 door het Commissariaat-generaal de hoedanigheid van vluchteling geweigerd. U verklaart tot 2007 in België geweest te zijn alvorens naar Athene te zijn gereisd. Daar zou u negen maanden hebben verbleven. Tijdens uw verblijf daar, zou u via een vriend te weten zijn gekomen dat uw moeder vermist was in Irak. Omdat u niet tot in Irak geraakte, wilde u

terugkeren naar België. Omdat dit niet lukte, vertrok u per vrachtwagen en u kwam toe in Finland. Daar zou u twee maanden en zeventien dagen hebben verbleven. Uiteindelijk keerde u toch terug naar België waar u op 2 juli 2008 een tweede keer asiel aanvraagde.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u weinig gedetailleerde en vage verklaringen aflegt aangaande de reden van uw initiële vlucht uit Irak. Zo stelt u dat uw vader lid zou zijn geweest van de Ba'ath-partij en er zelfs een hoge functie zou hebben vervuld. Het is dan ook bevreemdend dat u zelf niet weet welke rang hij had, wat het partijblad van de Ba'ath-partij was, noch weet te vertellen wie de vijanden van uw vader waren (gehoorverslag CGVS p.2-3). Gezien u zelf zeer duidelijk aangeeft dat het de betrokkenheid van uw vader bij de partij was die de oorzaak vormde van uw problemen en gezien u verklaart dat uw vader reeds sedert lang actief was in deze partij is het totaal niet aannemelijk dat u hieromtrent niet meer details kunt verschaffen. Ook het gegeven dat u zelfs niet bij benadering iets kunt vertellen met betrekking tot de vijanden van uw vader kan totaal niet overtuigen. Immers hiernaar gevraagd kunt u slechts stellen dat dit mensen zijn die uw vader in het verleden kwaad had berokkend, niets meer en niets minder (gehoorverslag CGVS p. 3). Het is totaal ongeloofwaardig dat u blijkbaar geen inspanningen hebt geleverd om meer details te vergaren omtrent de identiteit of de afkomst van uw belagers.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tijdens uw eerste asielaanvraag dat uw moeder zou zijn omgekomen bij een aanslag in 1997, waarbij u zelf ook gewond zou zijn geraakt. Deze informatie vinden we terug op drie verschillende plaatsen in het gehoorverslag op DVZ (algemene persoonsgegevens p. 4; relaas p 12; vraag 46 p. 14). Zowel voor de DVZ in kader van uw tweede asielaanvraag (vraag 36) als tijdens uw interview op het CGVS in kader van deze tweede asielaanvraag (gehoorverslag CGVS p.2) verklaart u echter dat u sinds vorig jaar van een vriend zou hebben vernomen dat uw moeder zou vermist zijn in Irak. Deze informatie, waarop u uw nieuwe asielaanvraag baseert, is compleet tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook over het lot van uw vader zijn uw verklaringen tegenstrijdig. Zo verklaarde u immers op de DVZ in kader van uw eerste asielaanvraag dat u en uw vader na de val van Saddam in 2003 naar Kirkuk vluchtten en onderdoken bij Sheikh Raouf. Uw vader zou eind december 2004 het huis van zijn vriend, Sheikh Raouf, hebben verlaten en niet meer zijn teruggekeerd. Na één week zou u van Sheikh Raouf hebben vernomen dat uw vader zou zijn doodgeschoten (gehoorverslag DVZ pp. 12-13). Tijdens uw interview op het CGVS in kader van uw tweede asielaanvraag verklaart u echter dat u nog in Perde woonde toen uw vader zou zijn verdwenen (gehoorverslag CGVS pp.3-5). U stelt verder dat uw vader zou zijn ontvoerd, maar dat u niet weet waar hij nu zou zijn (gehoorverslag CGVS p. 4). Ook deze verklaringen zijn totaal tegenstrijdig.

Ook is het bevreemdend dat u totaal niets weet over Kirkuk, ondanks het feit dat u daar vanaf uw vertrek uit Perde tot uw vertrek naar België zou hebben verbleven. U kent geen districten in Kirkuk, u weet niet wie uw burens waren, u weet niet waar de dichtstbijzijnde moskee zich bevond. Verder weet u niet waar de Amerikanen waren gelokaliseerd en kan u geen beschrijving geven van een politieuniform. U kan ook totaal geen beschrijving geven van de wijk waarin u zou gewoond hebben in Kirkuk (gehoorverslag CGVS p.4) Uw kennis van de stad is quasi onbestaande en het is dan ook ongeloofwaardig dat u in deze stad zou hebben verbleven. Gezien u verklaart hier ongeveer een jaar te hebben verbleven kan er van u toch een minimale kennis worden verwacht temeer uit uw verklaringen blijkt dat u af en toe het huis hebt verlaten (gehoorverslag CGVS pp. 4-5).

Bovenvermelde opmerkingen laten evenmin toe u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen stelt u het CGVS immers in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw

verblijfsplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen en de redenen waarom u deze derde landen verlaten hebt.

Tot slot dient nog aangestipt dat u geen enkel document neerlegt ter staving van uw identiteit en/of afkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor

subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker stelt dat hij zijn land heeft verlaten uit vrees voor zijn leven en vrees voor vervolging door de tegenstanders van zijn vader die gedurende twintig jaar functionaris was van de Ba'ath-partij. Verzoeker vreest voor zijn leven omwille van vervolging om politieke redenen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Uit vrees teruggestuurd te worden naar zijn land van herkomst is verzoeker tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) volledig ingestort en kon hij zich niet veel meer herinneren. Verzoeker stelt ook niet veel meer te weten uit zijn eerste asielaanvraag. Ter verantwoording van zijn gebrekkige kennis over Kirkuk werpt verzoeker op dat hij daar heel weinig buiten kwam uit vrees voor de belagers van zijn vader.

Verzoeker voegt bij de verzoekschriften een kopie van zijn identiteitskaart.

3.2. Verweerder voert terecht aan dat verzoeker vage verklaringen aflegde over de functie en activiteiten van zijn vader voor de Baath-partij, over de vijanden van zijn vader en over zijn belagers. Zo kon verzoeker enkel zeggen dat zijn vader lid was van de Baath-partij en binnen deze partij een hoge functie vervulde maar kon hij de rang zijn vader binnen deze partij niet duiden, kende hij het partijblad niet en kon hij geen informatie verschaffen over de vijanden van zijn vader (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p. 2-3). Aangenomen kan worden dat verzoeker niet elk detail van het beroepsleven van zijn vader kent, doch niet dat hij op geen enkel van deze vragen een antwoord kent. Van verzoeker, die stelt dat hij vreest voor zijn leven omwille van het beroep van zijn vader, mag worden verwacht dat hij zich inlicht over dat beroepsleven. In acht genomen dat verzoeker zijn vader een hoge functie binnen de Baath toedicht, kan van verzoeker verwacht worden dat hij meer op de hoogte is van diens functie binnen de Baath en andere activiteiten, daar aangenomen moet worden dat een persoon met een hoge functie loyaal is aan het regime en dan ook zijn zoon hierbij betreft. Verzoeker brengt evenmin enig element bij die de stelling dat zijn vader werkzaam was voor de Baath-partij ondersteunt. Verzoekers gebrek aan kennis betreft de kern van zijn asielrelaas en ondermijnt zijn geloofwaardigheid.

Verder legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het lot van zijn vader en zijn moeder. Zo verklaarde verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag bij DVZ op verschillende plaatsen dat zijn moeder om het leven kwam bij een aanslag in 1997 (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 14, p.4, 12 en 14). In het kader van zijn tweede asielaanvraag verklaarde verzoeker echter zowel voor de DVZ (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 7, vraag 36) als tijdens zijn interview op het Commissariaat-generaal (CGVS) dat hij sinds vorig jaar van een vriend zou hebben vernomen dat zijn moeder zou vermist zijn in Irak (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.4). Deze informatie, waarop verzoeker zijn nieuwe asielaanvraag baseert, is bijgevolg manifest strijdig met zijn eerdere verklaringen en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Over zijn vader verklaarde verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag bij de DVZ (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 14, p. 12-13) dat hij en zijn vader na de val van Saddam in 2003 naar Kirkuk vluchtten en onderdoken bij Sheikh Raouf. Zijn vader zou eind december 2004 het huis van Sheikh Raouf hebben verlaten en niet meer zijn teruggekeerd. Na één week zou verzoeker van Sheikh Raouf hebben vernomen dat zijn vader zou zijn doodgeschoten. In het kader van zijn tweede asielaanvraag verklaart verzoeker echter op het CGVS dat hij nog in Perde woonde toen zijn vader zou zijn verdwenen (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.3-5). Verzoeker voegt hier nog aan toe dat zijn vader zou zijn ontvoerd, maar dat hij niet weet waar hij nu zou zijn (*Ibid.*, p. 4). Verweerder wijst er terecht op dat het redelijk is te verwachten dat bovenstaande feiten in het geheugen gegrift zouden zijn omdat zij een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en bovendien van determinerende invloed geweest zijn op verzoekers verdere leven. Dientengevolge vormen stress en vergetelheid geen aannemelijke verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Verzoeker bevestigt in onderhavig verzoekschrift bijna niets te weten over Kirkuk. *In casu* stelt verweerder terecht vast dat verzoeker geen districten in Kirkuk kent, niet weet wie zijn burens daar waren, ook niet weet waar de dichtstbijzijnde moskee zich bevond, noch waar de Amerikanen waren gelokaliseerd. Verzoeker kan verder geen beschrijving geven van een politie-uniform en kan ook geen beschrijving geven van de wijk in Kirkuk waar hij zou gewoond hebben. Gezien verzoeker verklaart toch ongeveer een jaar in Kirkuk te hebben verbleven kan er van hem toch een minimale kennis worden verwacht. De bewering dat hij geïsoleerd leefde of niet veel gereisd zou hebben doet hieraan geen afbreuk temeer uit zijn verklaringen blijkt dat hij af en toe het huis verliet (*Ibid.*, p. 4-5). De Commissaris-generaal heeft bijgevolg terecht geen geloof gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in Kirkuk.

Aangaande de kopie van de identiteitskaart die bij het verzoekschrift werd gevoegd wordt vastgesteld dat het een kleurenkopie betreft, waaraan authenticiteit dient te worden ontzegd gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën. Tevens is de kopie niet vergezeld van een vertaling. Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken vergezeld te zijn van een eensluidende vertaling indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling wordt voormeld stuk door de Raad niet in overweging genomen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt niet dienstig weerlegd.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt hem het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen. Hij stelt dat hij via de bijgebrachte identiteitskaart aantoonde van Irakese origine te zijn.

4.2. Inzake de bijgebrachte identiteitskaart kan dienstig verwezen worden naar het hoger vastgestelde (zie sub 3.2.). Verzoeker beroept zich voor zijn verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze van zijn asielrelaas. Verweerder benadrukt terecht dat verzoeker door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen, onder meer aangaande de activiteiten en functie van zijn vader binnen de Ba'ath-partij en aangaande zijn verblijf in Kirkuk voorafgaand aan zijn vertrek, het Commissariaat-generaal in de

onmogelijkheid stelt een duidelijk beeld te krijgen van zijn profiel, zijn verblijfplaatsen gedurende de laatste jaren en een eventueel verblijfsstatuut in derde landen. Dienvolgens is het onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus, gelet op de ongelooftwaardigheid van zijn verklaringen (zie sub 3.2.), aan verzoeker te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.